

Sygn. akt X K 171/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. D. W.

po rozpoznaniu w dniu 20.06.2017 r. sprawy **D. N.**, syna G. i D. z domu S., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to że:

1. w dniu 03 września 2015 roku w G. ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki P. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, nie dostosowując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt X K 727/13 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres od 04.03.2014 roku do 04.03.2016 roku,

tj. o czyn z art. 244 k.k.,

2. w dniu 15 września 2015 roku w G. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, nie dostosowując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt X K 727/13 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres od 04.03.2014 roku do 04.03.2016 roku,

tj. o czyn z art. 244 k.k.,

1. uniewinnia oskarżonego D. N. od popełnienia zarzucanych mu czynów;

2. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 171/17

UZASADNIENIE

W oparciu o zgromadzony i ujawniony na rozprawie głównej materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2014 roku D. N. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 727/13 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony 15 kwietnia 2013 roku. Orzeczeniem tym wymierzono D. N. min. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat. Wskazany wyrok uprawomocnił się w dniu 04 marca 2014 roku.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200;

odpis wyroku w sprawie X K 727/13 k. 18-19/

W dniu 03 września 2014 roku w sprawie o sygn. 2 Ds. 2479/14 wydano natomiast postanowienie o przedstawieniu D. N. zarzutu popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 244 k.k., który miał polegać na prowadzeniu w dniu 03 lipca 2014 roku w G. na ul. (...) pojazdu mechanicznego marki A. (...) o nr rej. (...) pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy

Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt X K 727/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia 15 kwietnia 2015 roku.

/dowód: postanowienie o przedstawienu zarzutów k. 9 akt X K 1121/14/

W dalszej kolejności w dniu 16 września 2014 roku D. N. doręczono zawiadomienie z Urzędu Miasta G., w którym wskazano, iż w sprawie o sygn. akt X K 727/13 środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wykonywany będzie wobec niego w okresie od 04 marca 2014 roku do 04 marca 2016 roku. Wobec D. N. nie została wydana decyzja o cofnięciu uprawnień, gdyż nie posiada on uprawnień do prowadzenia pojazdów.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200;

zawiadomienie o wykonaniu środka karnego wraz z potwierdzeniem odbioru k. 114-116/

W dniu 12 października 2014 roku odbyło się przesłuchanie D. N. w charakterze podejrzanego w sprawie 2 Ds. 2479/14, które poprzedzało przedstawienie mu zarzutu zawartego w postanowieniu z dnia 03 września 2014 roku. Wskazane postępowania przygotowawcze zakończyło się sporządzeniem aktu oskarżenia przeciwko D. N., który jego odpis odebrał w dniu 08 stycznia 2015 roku. W treści zarzutu zawartego w akcie oskarżenia również wskazano jako czas obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt X K 727/13 okres od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia 15 kwietnia 2015 roku.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200;

protokół przesłuchania podejrzanego k. 29-29v. akt X K 1121/14;

akt oskarżenia z dnia 20 listopada 2014 roku w sprawie 2 Ds. 2479/14 k. 82-83 akt X K 1121/14;

zawiadomienie o przesłaniu aktu oskarżenia k. 84 akt X K 1121/14/

W dniu 03 września 2015 roku D. N., będąc przekonany, że orzeczony względem niego wyrokiem w sprawie X K 727/13 zakaz obowiązywał do dnia 15 kwietnia 2015 roku, rozpoczął jazdę samochodem marki P. o nr rej. (...). Na ul. (...) w G. został zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej, w toku której przeprowadzający ja funkcjonariusze – G. B. i A. W. ustalili, że według bazy danych (...) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wobec kontrolowanego obowiązywał od 04 marca 2013 roku do 04 marca 2015 roku, a zatem jest nieaktualny; natomiast zgodnie z informacjami z bazy danych (...) okres obowiązywania zakazu miał upłynąć dopiero w dniu 04 marca 2016 roku. W związku ze wskazanymi rozbieżnościami funkcjonariusze, w porozumieniu z dyżurnym KP VII G. zdecydowali wyłącznie o ukaraniu D. N. mandatem karnym za czyn z art. 94 § 1 k.w.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200;

zeznania świadka G. B. k. 9, 76-77/

W dniu 15 września 2015 roku D. N. ponownie został zatrzymany do kontroli drogowej, tym razem prowadząc pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...). w toku kontroli ustalono, że zgodnie z informacjami zawartymi w bazie danych (...) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wobec D. N. pozostaje aktualny, jako obowiązujący od dnia 04 marca 2014 roku do dnia 04 marca 2016 roku. W związku z powyższym D. N. został zatrzymany i doprowadzony do KP VII w G. celem podjęcia dalszych czynności z jego udziałem.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200/

W dalszej kolejności w dniu 30 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt X K 1121/14 prowadzonej na skutek wniesienia aktu oskarżenia kończącego postępowania 2 Ds. 2479/14 wobec D. N. skazujący go za zarzucany mu czyn z art. 244 k.k. W treści tego wyroku wskazano, iż w sprawie X K 727/13 zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych

obowiązuje od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia 15 kwietnia 2015 roku. Wyrok ten został doręczony D. N. w dniu 09 listopada 2015 roku.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200;

wyrok w sprawie X K 1121/14 k. 139-140 akt X K 1121/14;

potwierdzenie odbioru wyroku w sprawie X K 1121/14 k. 154 akt X K 1121/14/

Słuchany w charakterze podejrzanego D. N. oświadczył, iż rozumie treść stawianych mu zarzutów i przyznaje się do popełniania zarzucanych mu czynów. Jednocześnie zaznaczył, że prowadził we wrześniu 2015 roku wskazane zarzutami pojazdy, będąc przekonany, że okres obowiązywania zakazu upłynął.

Będąc przesłuchiwany w charakterze oskarżonego, tak w dniu 04 kwietnia 2016 roku, jak i 20 czerwca 2017 roku D. N. oświadczył, iż rozumie treść stawianych mu zarzutów i nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, że prowadząc w dniu 03 i 15 września 2015 roku pojazdy mechaniczne, nie miał świadomości, że dopuszcza się występku z art. 244 k.k.

Z uwagi na wymóg zwięzłości uzasadnienia wynikający z art. 424 § 1 k.p.k. odstąpiono od cytowania całości wyjaśnień odstępując do wskazanych poniżej kart akt postępowania.

/vide: wyjaśnienia oskarżonego D. N. k. 23-24, 66-67, 199-200 /

D. N. ma wykształcenie średnie. Jest kawalerem i ma jedno małoletnie dziecko pozostające na jego utrzymaniu. Osiąga dochód w wysokości około 2.500 zł miesięcznie. Stan jego zdrowia jest dobry, nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Był uprzednio karany.

/dowody: dane z rozprawy k. 66, 198;

dane o karalności k. 120-122;

odpisy orzeczeń k. 18-19, 28/

Sąd zważył, co następuje:

Poddając szczegółowej analizie przeprowadzone i ujawnione w toku rozprawy głównej dowody, Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie daje podstaw do uznania D. N. winnym popełnienia zarzucanych mu występku.

Za polegające na prawdzie uznał Sąd zeznania G. B. - funkcjonariusza Policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego do kontroli drogowej w dniu 03 września 2015 roku. Świadek w sposób spójny i rzeczowy przytoczył okoliczności związane z rzeczoną kontrolą i konsekwentnie, w toku całego postępowania podkreślał, iż „nie było dokładnie wiadomo, czy D. N. posiada zakaz prowadzenia pojazdów, czy nie”. Z omawianych zeznań wynika nadto, że wskazane wątpliwości nie zostały wyjaśnione w dniu 03 września 2015 roku przy oskarżonym, gdyż jego kontrola w tej dacie zakończyła się wyłącznie ukaraniem go mandatem za czyn z art. 94 § 1 k.k. do ustalenia faktycznego okresu obowiązywania orzeczonego wobec niego zakazu doszło zaś dopiero, gdy D. N. odjechał z miejsca kontroli. Dokonując oceny omawianych zeznań Sąd, zważył dodatkowo, iż ich treść nie stała w sprzeczności z żadnym innym uznanym za wiarygodny dowodem, przeciwnie – korespondowała z treścią znajdujących się w aktach sprawy dokumentów, jak i wyjaśnieniami samego oskarżonego. Jednocześnie Sąd dodatkowo, że świadek – osoba obca dla D. N. – nie miał żadnych powodów by wbrew prawdzie sprzyjać oskarżonemu.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania autentyczności dokumentów w postaci: danych o karalności, zawiadomienia UM, odpisów orzeczeń, jak i dokumentów z akt X K 1121/14 - wyroku z dnia 30 października 2015 roku i potwierdzenia jego doręczenia, postanowienia o przedstawieniu zarzutów, protokołu przesłuchania podejrzanego z

dnia 25 października 2014 roku, aktu oskarżenia z dnia 20 listopada 2014 roku w sprawie 2 ds. 2479/14 i potwierdzenia jego doręczenia. Brak w sprawie innych dokumentów, które mogłyby podważyć autentyczność wymienionych, bądź też zakwestionować ich autorstwo i treści w nich zawarte. Mając ponadto na uwadze zgodność danych wynikających z powyższych dokumentów z treścią wyjaśnień oskarżonego, brak było podstaw do zakwestionowania wiarygodności wskazanych dowodów.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by zakwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Zaprezentowana przez D. N. wersja wydarzeń nie została bowiem podważona przez inne przeprowadzone w toku postępowania dowody. Od momentu pierwszego przesłuchania oskarżony podnosił, iż w obu wskazanych oskarżeniem przypadkach był przekonany, iż okres obowiązywania zakazu minął. Wprawdzie w tym przedmiocie oskarżony powoływał się na treść wyroku wydanego w sprawie X K 1121/14, który zapadł w dniu 30 października 2015 roku, a zatem już po datach prowadzenia przez oskarżonego pojazdów, które to czyny stały się przedmiotem zarzutów z art. 244 k.k., jednak zważyć należy, iż treść zarzutu zawartego w rubrum wskazanego orzeczenia, a więc również i wskazany tam okres obowiązywania zakazu, była oskarżonemu znany już od momentu doręczenia mu aktu oskarżenia w sprawie 2 Ds. 2479/14, tj. od dnia 08 stycznia 2015 roku. W akcie oskarżenia z dnia 20 listopada 2014 roku również wskazano bowiem jako czas obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt X K 727/13 okres od dnia 15 kwietnia 2013 roku do dnia 15 kwietnia 2015 roku. Sąd uznał zatem, iż oskarżony nie mijał się z prawdą, podnosząc, że w jego przeświadczeniu zakaz minął w dniu 15 kwietnia 2015 roku, data ta przewijała się bowiem w toku całego postępowania w sprawie 2 Ds.. (...) i została oskarżonemu podana już w dniu 12 października 2014 roku, kiedy to odbyło się przesłuchanie D. N. w charakterze podejrzanego w sprawie 2 Ds. 2479/14. Sąd za wiarygodne w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uznał też zapewnienia oskarżonego, iż widząc rozbieżności między informacjami zawartymi w postawionym mu w dniu 12 października 2014 roku zarzucie i pismem z Urzędu Miasta G. doręczonym mu w dniu 16 września 2014 roku, dał prymat tym pierwszym. W pełni zasadnym było bowiem oczekiwanie, że organy ścigania stawiając zarzut popełnienia przestępstwa rzetelnie przeanalizują okoliczności jego popełnienia. Jedynie na marginesie zauważyć należy, iż błąd Prokuratora został następnie powielony przez sąd wydający wyrok w przedmiotowej sprawie. Skoro Sąd orzekający zasugerował się datą wskazaną przez oskarżyciela publicznego, tym bardziej można przypuszczać, że oskarżony, nie posiadając wykształcenia prawniczego, uznał, że Prokurator „wie lepiej”, tym bardziej, że data początkowa okresu wskazanego w sprawie 2 Ds. 2479/14 była zbieżna z datą popełnienia przez niego przestępstwa z art. 178a§1 k.k. Trudno oczekiwać od oskarżonego, by był w stanie zweryfikować informacje uzyskane pośrednio od Prokuratora w treści zarzutu, że okres zakazu należy liczyć od daty czynu z art. 178a§1 k.k., nie zaś od daty uprawomocnienia się wyroku. Tego rodzaju ocena wymaga bowiem wiedzy specjalistycznej, której oskarżony w stopniu oczywistym nie posiada.

Odnosząc się dalej do przedstawianych przez oskarżonego okoliczności przeprowadzenia kontroli drogowej w dniu 03 września 2015 roku, Sąd doszedł do przekonania, iż również i im należy dać wiarę, jako w pełni korelującym z zeznaniami G. B..

Sąd zważył dalej, iż czynu określonego w przepisie art. 244 k.k. dopuszcza się ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. W okolicznościach sprawy D. N. niewątpliwie zarówno w dniu 03 września 2015 roku, jak i w dniu 15 września 2015 roku wypełnił zatem znamiona strony przedmiotowej wskazanego występkę, każdorazowo prowadził bowiem pojazd mechaniczny (w pierwszym przypadku marki P. o nr rej. (...), zaś w drugim – marki V. (...) o nr rej. (...)) nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku sygn. akt X K 727/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązującego od 04 marca 2014 roku do 04 marca 2016 roku. Niemniej jednak podkreślenia wymaga nadto, iż w ocenie Sądu, opartej na poglądzie wyrażanym przez

przedstawicieli doktryny, do elementów strony podmiotowej tego przestępstwa należy działanie sprawcy w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym. Natomiast w świetle zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż D. N. nie sposób przypisać żadnej z tych form umyślności definiowanych przez art. 9 k.k. Oskarżony wielokrotnie w swoich wyjaśnieniach podkreślał, iż był przekonany o zakończeniu obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z dniem 15 marca 2015 roku i tym samym nie dopuszczał nawet możliwości popełnienia czynu z art. 244 k.k. we wrześniu 2015 roku. Oskarżony bez wątpienia we wskazanych oskarżeniem datach złamał zakaz nałożony na niego orzeczeniem z dnia 24 lutego 2014 roku, czemu nie zaprzeczał, jednak przez wzgląd na jego przekonanie co do braku bezprawności tego zachowania, nie sposób uznać D. N. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów. W swoich wyjaśnieniach oskarżony w sposób wiarygodny wskazał przyczyny, dla jakich pozostawał w błędzie co do okoliczności stanowiących znamię czynu zabronionego z art. 244 k.k. (art. 28 § 1 k.k.). Z treści wyjaśnień oskarżonego w tym względzie wynika, że przeświadczenia, iż zakaz orzeczony wyrokiem w sprawie X K 727/13 obowiązuje od 15 marca 2013 roku do 15 marca 2015 roku, nabrał w toku postępowania w sprawie 2 Ds. 2479/14. Analiza dokumentów znajdujących się w aktach tego postępowania potwierdziła zaś słowa D. N. w tym względzie. Co więcej, zauważyć należy, iż po zatrzymaniu w dniu 03 września 2015 roku oskarżonemu zasygnalizowano jedynie problem pojawienia się rozbieżności w informacjach zawartych w systemach odnotowujących dane odnoszące się do zakazu prowadzenia pojazdów, nie zatrzymano go jednak w związku z tym i nie stwierdzono naruszenia przez niego zakazu. Tym bardziej, prowadząc pojazd w dniu 15 września 2015 roku, D. N. mógł zakładać, że nie dopuszcza się przestępstwa. Racjonalne w ocenie Sądu były też twierdzenia oskarżonego, iż „bardziej wierzył” organom ścigania aniżeli informacjom zawartym w zawiadomieniu o wykonaniu środka karnego zawartym w piśmie prezydenta miasta G.. Sąd uznał zatem, iż w sprawie brak jest dowodu, który podważyłby jednoznacznie twierdzenia oskarżonego w omawianym zakresie. Istotne jest zatem, iż w świadomości oskarżonego, w dniu 03 września 2015 roku i 15 września 2015 roku orzeczony względem niego zakaz już nie obowiązywał. Tym samym oskarżony nie mógł w sposób świadomy i umyślny nie zastosować się do obowiązującego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Brak jest materiału dowodowego, który pozwoliłby na jednoznaczne zaprzeczenie twierdzeniom oskarżonego. Reasumując, przez wzgląd na to, iż rzeczywisty stan rzeczy nie znalazł odzwierciedlenia w świadomości oskarżonego przypisanie mu umyślności zgodnie z treścią art. 28 § 1 k.k. jest niemożliwe. Oskarżony nie wyczerpał bowiem swoim zachowaniem wszystkich znamion przestępstwa z art. 244 k.k.

Tym samym należało oskarżonego uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W punkcie trzecim uzasadnianego wyroku, Sąd w związku z uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu, kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

Sędzia SR Dorota Zabłudowska

Zarządzenia :

3. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień,
4. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem,
5. akta przedłożyć z wpływem apelacji lub do uprawomocnienia.

G., dnia 28 sierpnia 2017r.

Sędzia SR Dorota Zabłudowska